

den Dag, den højtærede Minister nævnte Odense-Sagen her i Salen, har der meldt sig 157 Familieforsørgere hertil og desforuden et betydeligt Antal, jeg tror 200—300, ugifte til Beskæftigelse ved et Arbejde af anden Art. Der er derfor intet som helst urigtigt sket i denne Sag. De, der kan faa dette Arbejde anvist, har faaet det anvist, og hvis der er nogle, der har nægtet at tage imod det, faar de ingen Understøttelse af Hjælpekassen. Men det er jo muligt, at der er nogle, der ikke har meldt sig til dette Arbejde, men har søgt at skaffe sig andet Arbejde. Det er jo ikke afgjort, at de gaar omkring og foretrækker Drivert og ingen Understøttelse fremfor et Arbejde, der saaledes er blevet stillet til Raadighed.

Hvad angaar det andet Tilfælde, Sagen angaaende Keramisk Forbund, fremkom den højtærede Minister med forskellige Bemærkninger om Hjemmelsmanden, som gør, at jeg finder Anledning til at sige, at hvis den højtærede Minister vilde bestride den Fremstilling, som jeg havde givet, havde det dog været rimeligt, om han havde gjort det i Fredags, da jeg sagde, at Hjemmelsmanden til mine Bemærkninger var her i Bygningen; i Stedet for venter Ministeren til den følgende Tirsdag, og saa gør han gældende, at jeg er galt underrettet. Nej, Sagen ligger, som jeg har sagt, og som den er fremstillet mig fra Organisationens Side, der dog maa kende den, da det er den, der har deltaget i Forhandlingen. Da man i sin Tid fik Tilbud om dette Arbejde, lavede man for tre Maaneder siden de Forarbejder, der skal laves; derpaa forhandlede man om Enkelthederne. For 8—10 Dage siden er disse Forhandlinger sluttet, og jeg maa antage, at Arbejdet er i Gang. Der har været et Tidspunkt, da Forhandlingerne truede med at strande, da Fabrikken nægtede at efterbetale eller træffe en Ordning, hvorved Arbejderne fik Erstatning for, hvad der uretmæssigt var blevet unddraget dem ved et tidligere Arbejde. Den højtærede Minister sagde, at han vidste ikke, om man kunde opretholde denne Ordre, der vistnok var givet fra Udlandet eller fra visse Bestilleres Side. Men det er da

Arbejderne uskyldige i; de har ingen Skyld i, om man ikke er i Stand til at faa det paa-gældende Arbejde. De er ved de førte Forhandlinger gaaet ind paa Nedsættelserne efter at have faaet Spørgsmaalet i Orden om det Tilgodehavende, som de mente at have.

Ogsaa Ruslands-Overenskomsten omtalte den højtærede Minister, idet han gentog, at ved Forslaget til denne Overenskomst var der givet Indrømmelser af politisk Art, derimod fandtes der intet i Overenskomsten om Handel og den Slags. Dette er ganske urigtigt, om Ministeren saa gentager det nok saa ofte. Handelsoverenskomsten indeholdt, hvad en Overenskomst kan komme til at indeholde, nemlig Bestemmelser om Udveksling af handelsdelegerede og dermed Adgang for Danmark til paa officiel Vis at være repræsenteret i Rusland. Der var ingen urimelige Indrømmelser af politisk Art til Rusland, og man kan fornuftigvis ikke ved at modsætte sig en Handelsoverenskomst øve nogen Bekæmpelse af den Bolschevikfare, som den foregaaende Udenrigsminister syntes at være saa optaget af. Og hvad enten Ministeren anser dem for at være sine Meningsfæller eller ikke, saagentager jeg, at det var i hvert Fald ikke mine Meningsfæller, og det var heller ikke Bolschevikere, der lavede Udkast til Overenskomst; det var Direktør Rambusch, Direktør, fhv. Minister Hjerl-Hansen og Departementschef Kammerherre Clan, og hvem der i øvrigt forhandlede om denne Overenskomsts Afslutning. Og hvad de mente var forsvarligt, kunde ganske sikkert ogsaa være tiltraadt, naar Regeringen havde villet tilvejebringe en Ordning, der aabnede visse Chancer for dansk Erhvervsliv, for dansk Industri og danske Arbejdere.

Den højtærede Minister imødegik den Kritik, som er fremført over hans arbejderfjendtlige og organisationsfjendtlige Udtalelser; og søgte, som jeg har sagt, at glatte ud paa disse Udtalelser og forklare, at saa slemt, som man vilde gøre det til, havde han ikke ment det. Jeg maa sige, at i al Almindelighed foretrækker jeg Mænd, der staar ved deres Ord, fremfor dem, der bagefter løber fra, hvad de har sagt; og det er i Virkeligheden, hvad der